

'La vida (ja no) sigue igual'

Eduardo Zaplana, alcalde de Benidorm, deu 67 milions de pessetes als organitzadors del Festival de la Canción. Alçar el vol polític a compte d'un mort li ha costat la primera comissió d'investigació.

El debat, encara que no és d'avui, s'ha de centrar en si el Festival de la Canción de Benidorm serveix per a promoure uns artistes, una ciutat o una persona". Angel de la Fuente, portaveu del grup municipal socialista de l'Ajuntament de Benidorm, posava el dit a la nafra el passat dijous, 7 de juliol, quan la deixava anar així —sense perdó— a l'alcalde de la vila, Eduardo Zaplana. Es discutia, en ple extraordinari, si s'aprovava o no la creació d'una comissió d'investigació que furgue en els comptes de l'esmentat Festival. Esborrar qualsevol ombra de dubte —“cada dia n'apareixen de nous que

ARXIU

demostren que els còmptes dels Festival del 92 i del 93 no estan clars del tot”, apuntava De la Fuente— sobre la gestió de l’Ajuntament. I a la fi, parlà Zaplana: “A la comissió, direm [el PP] que sí; per tant, queden convocats [els regidors] a la primera reunió de treball, el proper dilluns a les deu del matí, i jo mateix presidiré, jo-ma-teix-pre-si-di-ré, aquesta comissió”. D’aquesta manera s’aprovava una moció que ja havia estat desestimada el passat dia 15 de març pels vots del Partit Popular i del Grup Mixt i que Vicent Pérez Devesa, primer tinent d’alcalde, qualificava de “teledirigida des de València; perquè des d’allà, els han dit: “Sevesquen una de comissió d’investigació”, i vet aquí la resposta”. El portaveu socialista eixia al pas recordant que fa temps que demanen la comissió i que si s’ha aprovat ara és “gràcies als esdeveniments polítics que afecten al senyor Zaplana”.

Tele 5 també colla Zaplana. I és que a l’alcalde de Benidorm, els comptes no li quadren. La comissió d’investigació portarà a terme la seua funció mentre es debat si es fa o no es fa l’edició d’enguany del Festival de la Canción, que ja s’ha ajornat al mes de setembre. “Estem a mitjans de juliol i el Festival està a zero”, asseguren fonts de l’organització. Les 66.979.543 pessetes que l’Ajuntament de Benidorm deu a Master Management, SL, empresa valenciana organitzadora de l’edició de l’any passat, en són la causa. Es dona la circumstància que Master és l’empresa que ha contractat, el 7 de març de 1994, l’organització del Festival d’aquest estiu. Eduardo Za-

plana ja havia firmat, el passat 19 de gener, el corresponent contracte amb Valerio Lazarov, conseller-delegat i director general de Gestevisión-Telecinco, SA, per a la retransmissió de la final del concurs i dels resums diaris al llarg dels dies que dure el Festival. El contracte també estableix que Tele 5 serà el canal televisiu que es farà càrrec de la gravació de l’esmentat concurs durant les edicions 1994, 1995 i 1996. Fonts de l’organització del Festival han declarat a EL TEMPS que Eduardo Zaplana s’ha compromès amb el canal de Silvio Berlusconi a sufragar el 50% de les despeses d’organització. Una xifra que es calcula que pot vorejar els cinquanta milions.

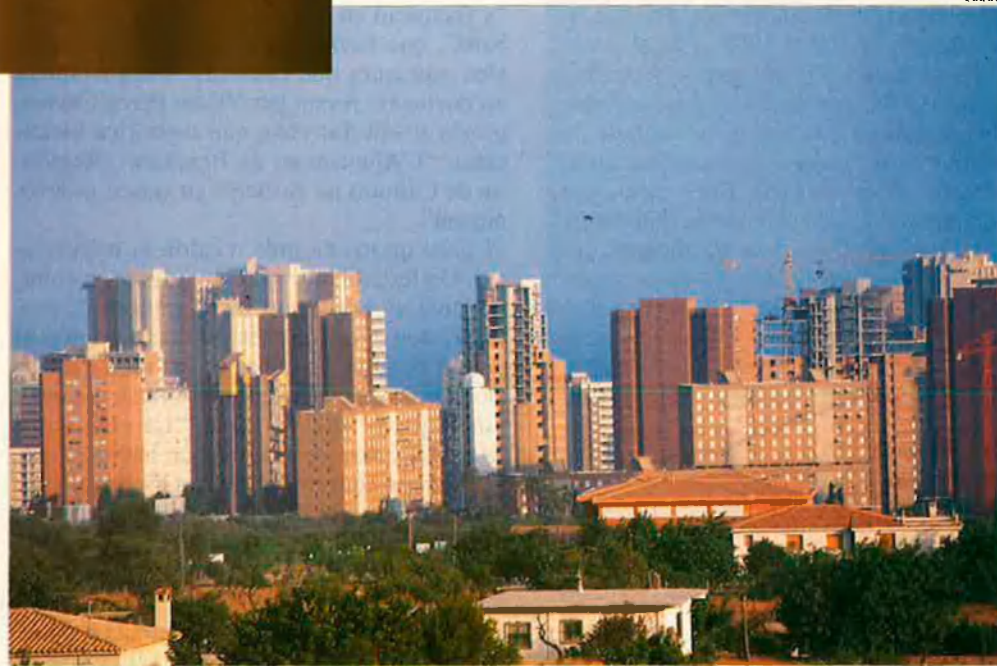
Però l’ajornament al setembre de la celebració del Festival ha crispat la direcció de Tele 5, que fa prop de dos mesos va remetre una carta a Eduardo Zaplana instant-lo a accelerar el procés d’organització atès que l’espai de temps es redueix considerablement. La missiva amenaça l’alcalde de Benidorm i president del PP al País Valencià d’interposar una demanda si continua la seua dilació en el compliment del contracte.

L’organització del Festival ha pogut saber, per boca dels presidents de dues companyies multinacionals discogràfiques, els últims rumors que recorren els passadissos de Tele 5 a Madrid. I aquests indiquen que el Festival de Benidorm va endavant, però que l’Ajuntament de la vila “no el fa amb l’organitzador amb qui té signat el contracte”. Ara bé, l’alcalde de Benidorm ja ha lliurat a Master Management els deu milions de contraprestació que estipulava el contracte d’organització de la 27a edició del Festival de la Canción.

ARXIU

Les mateixes fonts han assegurat a aquest setmanari que, en cara que el rumor fóra cert, existeixen tres cintes magnetofòniques amb les corresponents transcripcions de les reunions mantingudes entre els signants del contracte que cedeix l’organització a Master Management, SL, entre els quals es troba Eduardo Zaplana. Unes cintes amb un contingut que podria comprometre seriosament —diuen— la carrera política de qui aspira a ser el proper president dels valencians.

“Impulsar la imatge i posar de moda Benidorm” és l’objectiu del Festival de la Canción. Zaplana *dixit*. Ho va dir quan encara no portava ni mig any al capdavant del consistori. Ja anava de premsa, de premsa. Tan de premsa que ara es troba pessigat entre dos focs. D’un costat, una

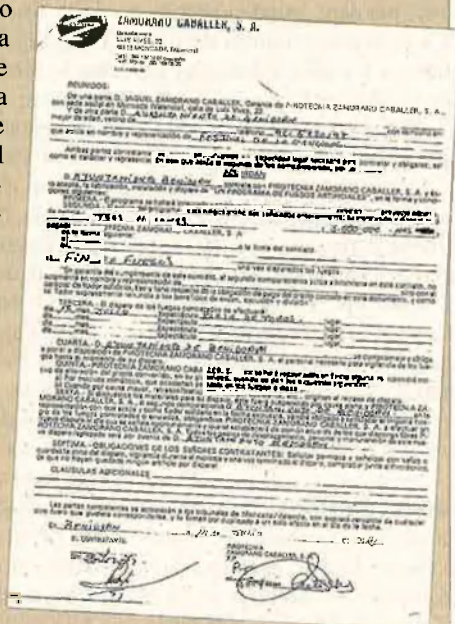
Dalt, Eduardo Zaplana. Baix, Benidorm. “Impulsar la imatge i posar de moda Benidorm” és, segons el seu alcalde, l’objectiu del rescatat Festival de la Canción.

L'albarà de Pedro Marti

El dia 14 de juliol de 1992, Pedro Martínez Marti, assessor de l'Àrea Sòcio-Cultural de la regidoria de Cultura, al cap de la qual hi ha la seua dona, Maruja Sánchez —que donà l'alcaldia a Eduardo Zaplana el novembre de 1991, mercès a la moció de censura que provocà en abandonar el grup socialista i passar al grup mixt (vegeu EL TEMPS, núm. 525)—, signava, en nom de l'Ajuntament de Benidorm, un contracte amb l'empresa Pirotecnia Zambrano Caballer, SA. El motiu del contracte era la disparada d'un castell de focs d'artifici amb motiu de la clausura del Festival de la Canción de Benidorm de l'any 1992. Això va ser el dia 18 de juliol, una vegada acabat el concert de Julio Iglesias. Dos mesos després, l'empresa pirotècnica susdita remet a l'Ajuntament una factura —núm. 24/92 ZAM.— pel valor acordat en el contracte, 3.000.000 de pessetes (IVA inclòs), quantitat que encara avui reclama. “Fins al dia d'avui —assenyala una carta adreçada a Eduardo Zaplana pel portaveu del grup socialista, Angel de la Fuente, el passat 7 de juny— i havent-ho comprovat personalment el nostres regidors en l'Àrea d'Intervenció, la dita factura no tan sols no està registrada en aquest Ajuntament, sinó que ningú no en sap res”.

Pedro Marti va signar un contracte en nom de l'Ajuntament —una competència exclusiva de l'alcalde i del ple de la corporació—, fet del qual s'amagà dient, amb el vist-i-plau de Zaplana, que era un albarà. Aquest document va ser un dels protagonistes del ple extraordinari del dijous passat a Benidorm, on s'aprovà la constitució d'una comissió que investigue els comptes del Festival de la Canción de Benidorm en les seues edicions de 1992 i 1993. Allà, el portaveu del grup socialista disparà a Zaplana una bateria d'interrogants que podrien ser una mostra de per on vol anar el PSOE en la investigació. “Tenia vostè coneixement que un contractat de confiança signà un contracte de tres milions de pessetes en nom de l'Ajuntament? El funcionari, actuà a les seues esquenes, atribuint-se facultats que no li corresponen? Si no ho sabia, a què espera per cessar a qui l'ha enganyat a vostè, l'Ajuntament en ple i el poble de Benidorm? Si aquesta factura, com diu Pedro Martínez, l'havia de pagar un *sponsor*, per què el contracte i la factura estan a nom de l'Ajuntament? Qui és aquest misteriós *sponsor* de qui mai no es diu el nom? Es Pedro Martínez l'intermediari oficial entre l'Ajuntament i els *sponsors* del festival? Quants i qui són aquests *sponsors*? Quina quantitat econòmica ha aportat cadascun d'ells?”. **J. M.**

comissió d'investigació, que, tot i que ell mateix l'ha de presidir, té la intenció d'esbudejar els festivals del 92 i 93, plens d'irregularitats. I de l'altre, la festa d'aquest estiu, una edició que se li resisteix cada dia més. Però Eduardo Zaplana, diuen els qui el coneixen de prop, i a l'igual de Benito González, el protagonista de *Huevos de oro*, de Bigas Luna, és un home capaç de qualsevol cosa per tal d'arribar al més amunt possible. I que,

com aquell, també ha escollit Benidorm per “pujar”. Això fa preveure que el futur candidat popular a la Generalitat valenciana optarà per una eixida endavant.

El 18 de juliol no és un dia qualsevol.

Aquesta voluntat expressa de recuperar l'esperit del Benidorm dels seixanta té també el seu propi fil musical. “*Siempre hay por quien vivir, por quien luchar... al final, las obras quedan, los hombres se van, otros que vienen las continuaran, la vida sigue igual*”. Ningú no sap ben bé què hi pot llegir un Eduardo Zaplana nostàlgic darrere d'aquestes paraules escrites i cantades per Julio Iglesias i que el llançaren a la glòria des de Benidorm quan va guanyar el festival de la Canción, l'any 1968, en la seua desena edició. Llavors Julio Iglesias anava acompanyat per la banda Los Grillos. En qualsevol cas, Zaplana volia ressuscitar el mort amb un gran rebombori. Acabat d'estrenat com a alcalde, necessitava un trampolí que el catapultara políticament. Volia entrar a Madrid via televisió. I amb força. Per això, abans de la 25a edició del *restaurat* festival, contracta programes amb Antena 3 TV. Jesús Hermida, Nieves Herrero i algunes corregudes de bous. Tot per 98 milions de pessetes i xicotetes entrevistes de tres o quatre minuts. Una maniobra de pes. “*En Madrid se van a cagar*”.

En plena eufòria, Eduardo Zaplana signa, el dia 29 de maig de 1992, una moció presentada per Maruja Sánchez, la regidora trànsfuga de Cultura que li donà l'alcaldia, en què s'aprova una despesa de 3.955.000 de pessetes. La xifra anava destinada, segons el text, “a l'actuació en directe del cantant Alejandro Sanz”, que havia tingut lloc tres dies abans. Una signatura que contradiu completament un document firmat per Vicent Pérez Cevesa, primer tinent d'alcalde, que especifica literalment: “L'Ajuntament de Benidorm (Regidoria de Cultura) no participà en aquest esdeveniment”.

I pocs mesos després, vindria la ressurrecció. Un festival, muntat com a setmana cultural, amb un pressupost de 65 milions de pessetes, dels quals només 30 corresponien al gran fi de festa. I aquesta no era altra que una cloenda en què Julio Iglesias tornarà a cantar, vint-i-quatre anys després, “*La vida sigue igual*”. Sis dies de festival que havien d'acabar amb un concert del cantant espanyol establert a Miami, el dia 18 de juliol, a la Plaça de Bous de Benidorm, amb castell de focs d'artifici inclòs (vegeu requadre en aquesta mateixa pàgina). El 24 de juliol, tot just una setmana després, Eduardo Zaplana feia pública la quantitat de diners que havia costat el Festival a l'Ajuntament, 19 milions de pessetes. La xifra, fruit de la resta entre unes des-

Els números del Festival de Benidorm 1992

	Entrades posades a la venda	Invitacions repartides	Entrades venudes	Ingressos (per entrades venudes)	Total despeses	Resultats
Gabinete Caligari	10.500	590	317	317.000	5.834.130	-5.517.130
Loquillo y Trogloditas	10.500	660	778	778.000	6.198.745	-5.420.745
Sergio Dalma	6.716	501	1.946	3.137.100	7.244.334	-4.107.234
Duo Dinámico	6.716	492	1.120	1.792.800	7.669.943	-5.877.143
Raphael	6.716	539	1.543	2.469.600	8.768.401	-6.298.801
Julio Iglesias	12.180	879	5.891	22.138.525	55.860.174	-33.721.649
	53.328	3.661	11.595	30.633.025	91.575.727	-60.942.702

peses de 76 milions i uns ingressos de 57, no ha estat encara avui especificada. Algunes de les xifres facilitades per l'Ajuntament donen un altre balanç (vegeu gràfic en aquesta pàgina). Existeixen xifres difícilment justificables, com són ara els 4.114.960 pessetes que figuren com a "altres despeses produïdes pel muntatge de l'actuació" de Julio Iglesias.

Igualment, hi ha tot un seguit de despeses que, incomprendiblement, no s'han comptabilitzat mai com a despeses del festival. Aquí hi trobem des de l'adquisició del fons documental amb totes les imatges de NODO sobre el Benidorm de la dècada dels seixanta. Això, llançat al mercat en forma de vídeo, va costar 2.000.000 de pesetes. Cal afegir-hi la xifra sense determinar que va costar el repartiment de 10.000 exemplars del diari madrileny *Abc*, el dia 17 de juliol, un dia abans de la cloenda del Festival. I encara més, el llibre-resum de la història del festival o la coordinació i producció del Duo Dinámico i de Raphael, que junts sumen 3.335.000 pessetes... Tot un cúmul de xifres que no se sap qui ha pagat i que l'Ajuntament s'ha negat sistemàticament a facilitar de manera detallada sempre que li les han requerit, segons que ha denunciat el grup socialista de Benidorm. Vet aquí la raó de ser de la comissió d'investigació que comença a treballar aquest dilluns, 11 de juliol.

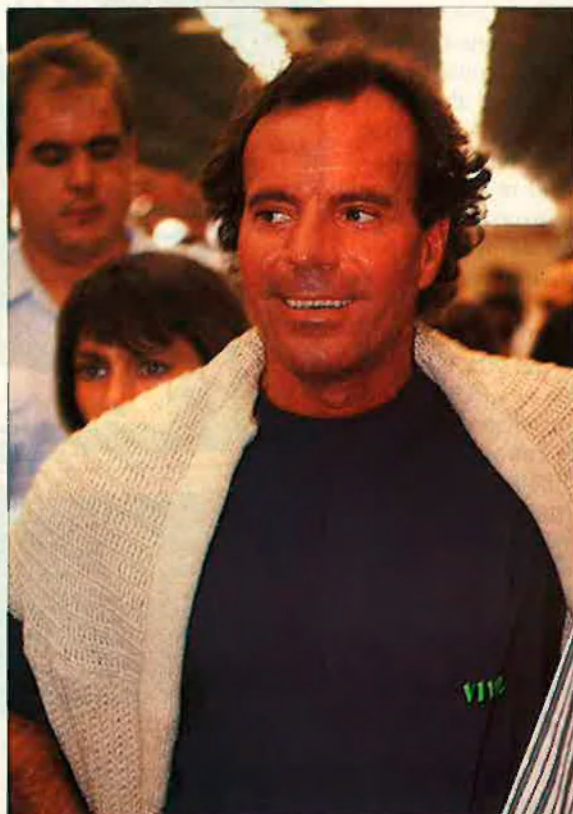
Una vegada passat el festival, la Cambra de Comerç d'Alacant premia Eduardo Zaplana "per la bona organització del Festival de la Canción de Benidorm i la seua àmplia difusió, que afavoreix a l'exterior la imatge de la Costa Blanca". Això que algunes fonts de l'organització han qualificat d'"autopremi", no es correspon, sempre segons aquest testimoni, amb l'actuació d'Eduardo Zaplana al llarg del Festival de la Canción 1993, que asseguren que no va assistir a cap conferència de premsa ni a cap semifinal de cap dels dos concursos -rock i música lleugera-. La seua

presència es va fer palesa en la gran final de la modalitat de música lleugera, quan va encarregar localitats per a "tots els seus amiguets" i on va fer un "discurs de cinc minuts". Encara havia de fer de presentador de Julio Iglesias. Les mateixes fonts asseguren que els ingressos per venda d'entrades van ser molt baixos perquè aquestes "les regalaven a l'engròs". I ara va la Societat General d'Autors d'Espanya (SGAE) i presenta, en el jutjat de Benidorm, una demanda contra l'Ajuntament, reclamant-li els drets d'autor de les

gales musicals del 26è Festival de la Canción. Un 10% de la recaptació neta, segons que marca la Llei de la Propietat Intel·lectual. És a dir, 3.461.482 de pessetes.

Això sí, ressuscitar aquest esdeveniment, que idearen, prenent un *quico* (barreja de vi amb granissat d'aigua de llimona), l'any 1958, l'aleshores alcalde de Benidorm, Pere Zaragoza Orts, i el secretari general de Premsa y Radio del Movimiento, Juan Carlos Villacorta, ha donat un dossier de premsa de 1.500 pàgines de premsa, recollit en tres toms.

"Al final las obras quedan, los hombres se van, otros que vienen las continuaran, la vida sigue igual". Les coses, però, han canviat. **Joan Mari**

Julio Iglesias. El cantant establert a Miami va tornar a Benidorm amb "La vida sigue igual".